

L'ÀRBITRE: EDUCADOR MÉS QUE NO PAS JUTGE

L'àrbitre, com a figura moderadora de l'activitat esportiva, està necessàriament implicat en aquesta

proposta d'aquesta adaptació normativa.

La seva missió és deixar de ser un simple jutge imparcial per ser la d'un/a educador/a que col·labora perquè el joc i la competició es desenvolupin de la millor manera possible perquè permetin a tots els infants participants la màxima assimilació dels continguts esportius i no esportius (valors).

L'àrbitre aplicarà les normes amb justícia procurant que el joc sigui dinàmic, amb els màxim respecte cap a les regles del joc i dels seus participants, sempre preservant la integritat física de tots els participants.

La seva tasca educativa demana la màxima implicació en el joc: movent-se al voltant de l'espai (sense quedar-se estàtic en una posició), sense actituds passives i indolents, observant sempre amb la màxima atenció les accions del joc, dialogant quant calgui amb els infants (per informar-los més que per renyar-los) i amb els tècnics de cada equips (perquè tots els participants s'impliquin al màxim en els objectius del joc).

Cal que la seva ACTITUD ARBITRAL s'adapti a l'edat i desenvolupament físic dels infants. Adaptarà el seu llenguatge perquè sigui comprés pels participants, intervindrà en els moments de confusió del joc (aturant-lo i aclarint conceptes), fomentarà l'acció dinàmica i positiva de tots els jugadors.

En concret procurarà sempre que el seu xiulet sigui un senyal inequívoc de parada del joc. Ha de saber fer-se escoltar sense ser estrident i, en molt casos explicar clarament que ha xiulat, sempre parlant cara a cara amb els infants que han intervingut en l'acció. Abans d'aplicar les sancions disciplinàries previstes en aquestes regles procurarà la correcció verbal i quan sigui necessari, la xerrada seriosa (amb el temps aturat) amb els participants que no respectin de forma contiuada les normes.

En concret, la seva acció de xiular tindrà en compte quatre aspectes: senyal auditiva, senyalització amb els braços, actitud facial i explicació verbal.

- Senyal auditiva: amb el xiulet, signe d'aturada immediata en el joc, quan observi alguna acció a penalitzar segons les normes. El to serà l'adequat a l'ambient i a l'edat dels participants, sempre amb la intenció que sigui escoltat.
- Senyalització amb els braços: de forma immediata a la senyal acústica, senyalarà clarament amb els braços el camp de l'equip sancionat i el lloc exacte des d'on cal posar de nou en joc la pilota. En cas de confusió, reclamarà per a si la pilota per fer les explicacions oportunes.
- Actitud facial: Procurarà ser empàtic amb la seva expressió facial. Transmetrà sensacions d'enuig, emoció, sorpresa, alegria, tristesa... en funció de les accions dels participants, creant un ambient de cooperació entre tots.
- Explicació verbal: sempre que calgui dirà en veu alta la sanció senyalitzada.

Aquests quatre aspectes seran essencials en la funció arbitral en les primers edats i, a mesura que el desenvolupament del coneixement del joc millori, s'anirà simplificant en benefici d'un joc més dinàmic.